

ORGaan VAN N.V. SCHEEPSWERF EN MACHINEFABRIEK „DE MERWEDE”
 v/h VAN VLIET EN CO. TE HARDINXVELD - GIESSENDAM

Het brugdek stond vol genodigden, toen donderdag 8 februari op het motorschip „STRAAT CHATHAM” de vlaggen verwisseld werden. Het schip is op die dag overgedragen aan de KJCPL, aan de voet van de Euromast, in de Parkhaven. De top van die mast ziet men hier boven de brug uitsteken, of hij een onderdeel vormt van het schip. Een verslag van de plechtigheid is in dit blad opgenomen.

„Straat Chatham” in Rotterdam

Begin februari j.l. lag opnieuw een bij ons gebouwd zeeschip hartje stad te kijk voor de Rotterdammers, die graag op de hoogte blijven met wat er omgaat aan het waterfront. Met m.s. Straat Chatham — gemeerd in de Parkhaven — maakte wel een bijzonder goede indruk als tijdelijk beeld in de skyline van een moderne wereldstad, nabij de trotse Euromast. Het vaartuig met de kloeke en toch sierlijke lijnen werd dan ook door zeer velen bewonderd, alvorens het op donderdagmiddag 8 februari kort na 4 uur koers zette naar het Verre Oosten, waar het dienst zal gaan doen op de Interocean Lines van de Koninklijke Java-China Paketvaart Lijnen (KJCPL).

LAATSTE VAN SERIE

De overdracht ging ditmaal gepaard met bijzondere gevoelens, omdat bouwnummer 550 voorlopig het laatste, grote zeeschip is dat „De Merwede” heeft opgeleverd. Aan opdrachten ontbreekt het ons niet, zoals blijkt uit een elders in dit nummer opgenomen bouwprogramma, maar één schip van deze afmetingen spreekt nu eenmaal meer tot de verbeelding dan dozijnen kleinere, die in snel tempo en zonder veel plichtplegingen onze werf verlaten. Er is nog een schip (de „Straat Colombo”) voor dezelfde opdrachtgevers elders in aanbouw en onlangs heeft men in de dagbladen kunnen lezen, dat er nog vier grotere schepen zijn besteld en wel van een zoveel grotere omvang, dat zij op onze werf niet gebouwd kunnen worden.

Onze directeur de heer Ch. Hoenderkamp herinnerde aan die nieuwe opdrachten, toen hij op genoemde donderdagmiddag na de overdracht een korte toespraak hield. Hij merkte op dat dit voorlopig het laatste door „De Merwede” gebouwde schip is. Het was hem echter ter ore gekomen, dat de havens in het Verre Oosten langzamerhand ondieper worden en dit zou dan mogelijk de consequentie kunnen hebben, dat de rederij weer kleinere schepen van de type „Chatham” zal laten bouwen!

Voorlopig bleef het echter bij een schertsende uitwisseling van gedachten over dit onderwerp. De heer Hoenderkamp, die eerst een welkomstwoord had gesproken tot directie en raad van bestuur van de rederij, dankte deze heren voor het grote vertrouwen dat zij in „De Merwede” gesteld hadden. De werf is met diverse opdrachten vereerd, zodat men ruimschoots gelegenheid heeft gekregen om de eisen van het KPM-bouwbureau te leren kennen. Van de — zeer prettige — samenwerking heeft men veel kunnen leren. Spreker dankte daarvoor de heer Speelman, directeur van de KJCPL, zomede de heer Meerdink en zijn staf, toonde zich verder zeer tevreden over de door P. Smit geleverde motoren en bracht dank aan onderaannemers, waarvan de firma Van Rietschoten en Houwens, die de elektrische installatie verzorgde. Hij wenste gezagvoerder Jochems en bemanning een goede vaart met dit nieuwe schip.

De heer Hoenderkamp overhandigde aan drs. L. Speelman een prachtig luxe model van de „Straat Chatham”.

GUNSTIGE ERVARINGEN

Om de naam van „De Merwede” in herinnering te houden bij de directie en raad van bestuur van de rederij, bood onze directeur een luxe model van het schip aan, dat geplaatst zal worden in het kantoor van de KJCPL. Tenslotte overhandigde hij de certificaten van het Bureau Veritas. Drs. L. Speelman aanvaardde de aanwinst voor de KJCPL. Hoewel er veel schepen aan de vloot worden toegevoegd, is een overdracht geen routinekwestie, aldus spreker. Dit blijft altijd een indrukwekkend moment. De Straat Chatham is het vijfde en laatste schip van een serie. De Merwede heeft al eerder de Straat Singapore en de Straat Cumberland gebouwd, alsmede twee schepen voor de Koninklijke Paketvaart Maatschappij, zodat de rederij veel ervaring heeft opgedaan met bouwnummers van deze werf. Die ervaringen zijn zeer gunstig. Ook met het model toonde spreker zich zeer ingenomen. De rederij heeft veel bemoeiingen bij de totstandkoming van een schip, daarna volgt de overdracht en dan verdwijnt het vaartuig naar vreemde zeeën en mogelijk ziet men 't in het moederland nooit terug. Een overdracht heeft daarom zowel een verheugende als een tragische kant. De reders kunnen nu het schip toch bij zich houden, door middel van de prachtige model.

Dank bracht spreker aan de ingenieurs van het bouwbureau en opzichter P. Z. Koedood, alsmede alle mensen van „De Merwede” die bij de totstandkoming betrokken zijn geweest. Hij gaf tenslotte het bevel in handen van kapitein Jochems, die hiermede gezagvoerder wordt van het 26ste schip dat na de oorlog aan de vloot wordt toegevoegd en het 21ste nieuwbouwschip. Het lijkt onmogelijk, zo besloot drs. Speelman, maar elk schip is weer wat mooier en praktischer dan het voorgaande; dit geldt ook nog voor het éérentwintigste!

Kapitein Jochems sprak met grote waardering over de periode welke hij op onze werf heeft doorgebracht, tijdens de afbouw van de Straat Chatham. Zelden had hij ergens in een zo prettige sfeer dit werk gedaan. De verhoudingen lieten niets te wensen over, alles liep soepel en hij genoot vele faciliteiten. Spreker verklaarde trots te zijn op dit vaartuig, dat zo bijzonder is afgewerkt.

Dat dit laatste het geval is hebben de vele genodigden op deze middag kunnen constateren. Zij kwamen eerst bijeen op het brugdek om getuige te zijn van de vlagwisseling (12 uur precies) en luisterden vervolgens in de eetsalon naar genoemde toespraken. Het was daar zo stampvol, dat men nauwelijks gelegenheid kreeg om het glas met champagne te heffen op een „behouwe vaart”. De Chinese bedienden — het schip vaart met Nederlandse officieren en een grotendeels Chinese crew — moesten met de ellebogen werken om ieder in de gelegenheid te stellen mee te happen van hun overheerlijke saté. Bovendien moest nog een aantal fotografen, die het vooral begrepen hadden op het luxe model, trachten om een plaatje te schieten. Men kon

Rotterdam overgedragen

dus beslist niet zeggen, dat de Straat Chatham in alle stilte vertrok! Over de inrichting van het vaartuig hebben de sprekers niet te veel gezegd. Vooral de salons zullen de passagiers veel genoeg verschaffen. Ze zijn prachtig betimmerd, voorzien van een moderne verlichting (zowel decoratief als wat lichtbron betreft een lust voor het oog) en in de zitsalon is een smeedijzeren wandversiering aangebracht. De passagiers (maximum 12) hebben verder de beschikking over zeven gerieflijke hutten.

OPZICHTER ZEGT ADIEU

Nu de Straat Chatham is overgedragen aan de rederij zullen we op onze werf een bekende figuur voorlopig niet meer te zien krijgen. Mét het schip is namelijk de opzichter van het KPM-bouw bureau de heer P. Koedood uit ons gezichtsveld verdwenen. Hij was langzamerhand één der onzen geworden. Sinds wij in 1955 begonnen met de bouw van het m.s. Straat Madura, is de heer Koedood hier vrijwel regelmatig

werkzaam geweest. Hij heeft voor de rederijen KPM en KJCPL het toezicht gehad bij de bouw van vijf schepen en beschikte daarvoor over een eigen kantoortje in het utiliteitsgebouw. Wij hopen de opzichter, waar onze mensen zo prettig mee samengewerkt hebben, uiteraard nog eens terug te zien op onze werf. Intussen heeft hij ons verzocht zijn oprechte dank over te brengen aan allen met wie hij zo lang en op zo aangename wijze heeft samengewerkt. Hij wenst het bedrijf en alle medewerkers het allerbeste toe.

de orderportefeuille is nog goed gevuld

Nu de „Straat Chatham” is vertrokken zullen voorlopig geen grote zeeschepen hun steeds groeiende neus boven de Hardinxveldse dijk uitsteken. Dit geeft even een leegte. Wij en alle bewoners van deze gemeente waren langzamerhand vertrouwd geworden met dit beeld. De enorme casco's waren tot ver in de Alblasserwaard zichtbaar en zij domineerden rivier en dijk tussen Sluisweg en Nieuweweg, zoals bijvoorbeeld op sprekende wijze te zien is op enkele platen in het fotoboek „Langs Merwede en Giessen”.

Door een zeebouw die sterk in de publiciteit kwam en een reeks schepen opleverde waar wij veel eer mee inlegden, is de bouw van rivierschepen en het werk op onze reparatiehelling wat in de schaduw gekomen. Sinds in het najaar van 1955 de „Pargasport” de Baanhoekbrug passeerde — dit was het eerste Merwede-schip waarvoor een overspanning uit deze brug werd gelicht — is de aandacht vrijwel onafgebroken gericht op het „grotere werk”.

KLEIN EN GROOT

Wie studie maakt van de bouwnummers komt tot de ontdekking, dat ook het werk aan kleinere schepen regelmatig is doorgestaan. Tussen bouwnummer 550, op 7 februari j.l. overgedragen aan de KJCPL en nummer 558 (de Damco 295, opgeleverd op 21 februari j.l.) verschuilen zich o.a. zeven opdrachten die wij min of meer in stilte hebben uitgevoerd voor Damco en Shell. Dit „kleinere werk” dat veel minder spectaculair is maar in betekenis niet onderdoet voor het grote, zal voorlopig onze volle aandacht krijgen. Wij hebben er intussen veel ervaring mee opgedaan en komen dus beslagen ten ijs, nu de vraag naar tank- en drogeladingschepen voor de binnenvaart nog steeds toeneemt.

Onze werf verkeert in de gelukkige omstandigheid, dat de orderportefeuille met dergelijke opdrachten nog dermate goed gevuld is, dat wij tot begin 1953 meer dan ruimschoots van werk zijn voorzien. De reparatiewerf is zo sterk bezet, dat meerdere aanvragen afgewezen moeten worden. Geruchten als zou er weinig werk in 't verschiet zijn, missen dus elke grond. Zij komen voort uit de verklaarbare maar onjuiste indruk, dat een werf staat of valt met het volume van een schip. Als dat zo was

wou een groot aantal werven de poorten wel kunnen sluiten!

In één van onze vorige nummers werd aangekondigd, dat een overzicht zou volgen van het bouwprogramma. Hieronder wordt deze belofte ingelost, in kort bestek, zodat we t.z.t. nog terug zullen komen op bepaalde onderdelen.

NIEUWE „DAMCO'S”

Op 21 februari is de Damco 295 opgeleverd, een dubbelschroefs motortank-schip van 1300 ton, met als voortstuwingsinstallatie twee Deutz dieselmotoren van 500 PK. Een zusterschip (bouwn. 559) zal waarschijnlijk ook al vertrokken zijn als dit blad verschijnt. Zij behoren tot een serie van vier 1000 tons tankers, die wij voor deze rederij hebben gebouwd en die met zoveel spoed in de vaart moesten komen, dat wij er één van uitbesteed hebben. Zodra de tankers de Damcovlag in top hebben komen zij in de vaart. De „295” vertrok nog op de dag van overdracht naar Duisburg!

Intussen hebben wij al het 16e en 17e nieuwbouwschip voor de Damco Scheepvaart Maatschappij onderhanden (bouwnummers 564 en 565) op de hellingen van onze nieuwbouwwerf. Dit zijn motortankschepen van 1300 ton, die op de bekende wijze in secties gebouwd worden. Het zijn dubbelschroefsvaartuigen en ze krijgen als voortstuwingsinstallatie twee Deutz dieselmotoren van 500 PK elk.

Bouwnummer 561 is gereserveerd voor een sleepboot welke wij voor eigen rekening gaan bouwen. Deze zal dienst gaan doen tussen de twee werven, bij het transport van secties enz.

OPDRACHT UIT DUITSLAND

Voor het eerst na lange tijd (dit is ongeveer zeven jaar geleden) hebben wij

ook weer opdrachten uit het buitenland genoteerd. Een Duitse rederij, onderdeel van het bekende Klöckner-concern gaf ons de order tot het bouwen van twee binnenvaartschepen van ongeveer 1300 ton. Over de wijze van uitvoering wordt nog overleg gepleegd.

Over de bouw van een grote ponton voor Rijkswaterstaat kan men elders in dit nummer meer lezen.

Een belangrijk onderdeel van de bedrijvigheid op onze werven is het ombouwen van schepen. Voor de Damco Scheepvaartmaatschappij hebben wij al heel wat drogeladingschepen veranderd in tankers. Daarin hebben wij langzamerhand veel ervaring gekregen. Dezelfde rederij heeft ons nu opdracht gegeven om opnieuw twee vaartuigen op gelijke wijze onderhanden te nemen. Een rederij uit Würzburg in Duitsland stuurt binnenkort een soortgelijk vaartuig naar onze reparatiewerf, met de opdracht om het om te bouwen tot tankschip en tevens tien meter te verlengen. Twee andere schepen van deze rederij moeten wij met dertien meter verlengen.

SORTEERBAGGERMOLEN

Een Sliedrechtse firma heeft in Amerika een ponton gekocht en wil die gebruiken voor de bouw van een sorteerbaggermolen; ook dit interessante karwei komt voor onze rekening.

Wat de reparatie van schepen betreft, daarvoor zijn zo overstelpend veel aanvragen, dat er veel afgewezen moeten worden, omdat de levertijd in het gedrang komt. Als de personeelsbezetting dat toelaat en niet te veel plaats wordt opgeëist door nieuwbouw, kunnen we de dwarshelling op volle capaciteit bezet houden. Het is te verwachten, dat ook het aantal aanvragen voor nieuwbouw en ombouw van rivierschepen nog zal toenemen. Alles wijst er op, dat de Rijnvaart en met name het vervoer van vloeibare brandstoffen e.d., nog steeds in betekenis zal toenemen.

Nu het verwerven van orders voor zeeschepen wat meer moeilijkheden geeft is er op onze werf dus min of meer sprake van een koersverandering. Dat dit geen aanleiding behoeft te geven tot moeilijkheden, is uit het bovenstaande wel duidelijk geworden.

weer zeven jubilarissen gehuldigd

In de afgelopen maand zijn weer jubilarissen te gast geweest in het directiekantoor, om daar te luisteren naar een waarderende toespraak en de gebruikelijke cadeaus in ontvangst te nemen. Eerst waren vier oudgedienden aan de beurt. Zij gingen 's morgens niet naar hun werk maar werden al of niet tezamen met een echtgenote aan huis afgehaald, voor een ritje met een luxe personenwagen naar het directiekantoor, waar zij ontvangen werden door de directeur de heer C. Hoenderkamp en de heer C. J. van der Vlies.

Bij een kop koffie en een feestelijk glaasje kwamen de tongen los en waar het hier een 40-jarig dienstverband betrof, behoefde men niet te zoeken naar stof voor een gesprek. De heren J. van der Meijden, voorman-scheepsmaker, J. Bloot, timmerman en C. de Ruiter, scheepsmaker, ontleenden deze gespreksstof in hoofdzaak aan de timmerloods, waar zij al jaren werkzaam zijn. De vierde jubilaris heeft als mal-

lenmaker zijn arbeidsterrein in de scheepsbouwloods, namelijk de heer C. van den Heuvel.

De heer Hoenderkamp sprak een welkomstwoord en toonde zich vol lof voor het feit, dat de trouw van deze werknemers zo overduidelijk gebleken is. Zij mochten het bekende geschenk in ontvangst nemen: de panoramafoto van een hier gebouwd schip, die op een paneel geplakt is en een moderne wandversiering vormt.

Inscripties herinneren aan de jubileumdag. Het kwartet jubilarissen ontving tevens de gebruikelijke enveloppe met inhoud.

Een soortgelijke hulding viel ten deel aan de heren A. P. Muilwijk, A. Versteeg en T. Verwoerd, die een kwarteeuw in dienst waren.

Ook in de huiselijke kring zijn op de vrije dag deze jubilea uiteraard gevierd en de collega's lieten zich ook niet onbetuigd. In de timmerloods werd een feestelijke hulding op touw gezet voor de drie eerstgenoemde heren. Dit gebeurde op de meubelopslagplaats, de zolder boven de leerschool-scheepsbouw. Baas Egas overhandigde daar voorman Van der Meijden namens de timmerafdeling een zilveren, oud-Hollandse tafelaansteker en een kistje sigaren, de heer Bloot kreeg een boekenbon en de heer De Ruiter een fraai doublé-bandje voor zijn polshorloge alsmede twee vaste planten, die van zijn vrouw wel de nodige verzorging zullen krijgen.

De jubilarissen waren uiteraard zeer ingenomen met deze geschenken. Verast toonden zij zich ook door de aanwezigheid van twee gepensioneerden, namelijk de heer De Kok, vroeger baas in de timmerloods en de heer Krans, die als voorman werkzaam is geweest. De heer Verwoerd kreeg van zijn collega's op de reparatiewerf een staande schemerlamp en een flinke kist met sigaren. De heren C. Odijk hakker en de lasser W. de Kreij hebben hem die geschenken overhandigd.

De collega's uit de scheepsbouwloods schonken de heer C. van den Heuvel een mooi bloemstuk, dat bij hem thuis werd bezorgd.

Hiermede betuigen wij onze hartelijke dank aan de directie voor de waarderende woorden en de ons aangeboden geschenken. Ook onze dank aan de collega's voor hun gelukwensen en cadeaus.

J. van der Meijden

J. Bloot

C. de Ruiter

C. van den Heuvel

A. P. Muilwijk

A. Versteeg

T. Verwoerd

Hardinxveld, februari 1962.

eerste wedstrijd van de Merwede-fotoclub

Werknemers die de wereld graag bekijken door het oog van de camera, hebben elkaar gevonden in de Merwede-fotoclub, waarbij thans 21 leden zijn aangesloten. De problemen van hun hobby beginnen met het licht en eindigen in de diepe duisternis van een donkere kamer. Het ware amateurisme in de fotografie is pas volmaakt, als men niet alleen zelf de film belicht, maar zich ook bezig kan houden met ontwikkelen, afdrukken, vergroten en experimenteren. De meeste amateurs van onze nieuwe onderafdeling moeten hun opnamen thans nog door een beroepsfotograaf laten afwerken, maar als de plannen doorgaan zal de club de beschikking krijgen over een donkere kamer voor algemeen gebruik, in de Werf Merwede-Stichting.

Het bestuur (G. Seltenreich, voorzitter, H. J. van Noppen, secretaris, G. Boxman, penningmeester) heeft nog meer plannen, die beantwoorden aan het in de reglementen omschreven doel: bevorderen van het beoefenen der fotografie, het verhogen van de technische en artistieke prestaties van de leden. Dit hoopt men te bereiken door het organiseren van clubavonden, het beleggen van voorlichtingsbijeenkomsten o.l.v. deskundigen, fototoonstellingen en -wedstrijden.

De clubavonden worden al gehouden en op vrijdag 2 maart a.s. zal voor het eerst een vakman aan het woord komen, namelijk de fotograaf G. Swaters uit Gorinchem. Die spreekt dan in de kantine over de grondbeginselen van de fotografie. Met de onderlinge wedstrijden is men al zo ver, dat voor het hele jaar 1962 een lijst van twaalf onderwerpen (elke maand één) is opgesteld, variërend van winterfoto's en landschappen tot opnamen van schepen en kinderen.

De januari-opdracht is intussen al uitgevoerd. Er kwamen elf inzendingen binnen en aangezien het ditmaal een vrij onderwerp was, ontbrak het niet

aan variatie. De bankwerker P. C. van der Giessen behaalde de eerste prijs met een hierbij afgedrukte opname, resultaat van toegewijd werken met een eenvoudige boxcamera. Een telkens wisselende jury beoordeelt de prestaties. Ditmaal waren het de heren G. Slob, W. v. d. Mooren en H. J. van Noppen en voor de februariwedstrijd (onderwerp: winterfoto's) zal de jury bestaan uit de heren H. de Groot, L. J. Leeuwis en G. Seltenreich.

De technische hulpmiddelen zijn niet beslissend voor het maken van een goede foto; vandaar dat bij de beoordeling originaliteit en compositie de doorslag geven. In maart gaan de leden hun krachten beproeven op foto's van schepen en in april hopen zij dieren verteld door secretaris H. J. van Noppen (33) uit Sliedrecht, die zelf al toe voor de lens te krijgen, zo werd ons is aan dia's, kleurenfoto's en filmen. Dat doet hij met veel ambitie en mogelijk met bijzondere aandacht voor het lijnenspel, omdat hij werkzaam is op de tekenkamer. De secretaris is een typisch voorbeeld van de amateurfotograaf, die in vuur raakt zodra hij wat onder schot krijgt. Toen hij in 1948 met zijn indrukwekkende Tabes (een metalen, sterk glimmende camera maar toch gewone box, die al lang uit de handel is) te Rotterdam een parade bijwoonde, liep hij dwars door de afzettingen heen en maakte de gewenste plaatjes. Zijn indrukwekkende camera was een paspoort en zijn geestdrift deed de rest. Intussen is de heer Van Noppen de Tabes al ontgroeid. Hij werkt nu met een Agfa Isolette (6 x 6) en wijdde tijdens het hengelconcours een filmcamera in. Op de pas gehouden amateuravond heeft men de foto-amateurs Van Noppen en Seltenreich niet op de deelnemerslijst gezien maar wel in de zaal, waar zij ijverig opnamen maakten. Zij zorgden ook voor een illustratie bij het verslag van die avond in dit nummer.

vaarwel, telefoniste welkom, secretaresse

Als dit nummer van „Van de Helling” verschijnt zullen telefoon en telex niet meer bediend worden door mevrouw Jac. Kamsteeg-den Breejen. Zij heeft namelijk per 1 maart j.l. haar taak overgedragen aan een opvolger, mejuffrouw Annie Holster, die al geruime tijd mede-werkzaam was in de centrale. Wij hebben afscheid moeten nemen van een werkneemster, wier stem ons wel zeer vertrouwd was geworden. Cootje — zoals zij tot de dag van haar huwelijk door ieder genoemd werd — genoot aller sympathie. Zij deed 8½ jaar lang haar werk bescheiden en accuraat en heeft zonder mopperen heel wat communicatie-puzzels opgelost.

Zij gaat zich nu wijden aan haar taak als huisvrouw, waarbij we haar veel succes wensen. Dit laatste (het succes) wensen wij ook mejuffrouw Holster toe, nu ze alleen het beheer krijgt over telefooncentrale en telex.

De één gaat, de ander komt. In een nieuwe functie mogen wij mevrouw T. Boogaard-van Uden uit Sliedrecht begroeten. Zij is met ingang van 1 maart j.l. aangesteld als directie-secretaresse en zal haar domein krijgen in het kantoor waar vroeger de telefooncentrale was ondergebracht. Wij hopen dat zij zich spoedig thuis zal voelen in de Merwede-familie.

FILMAVOND OP 17 MAART

Na de drukte en het succes van de amateurwedstrijd vraagt de personeelsvereniging al weer spoedig de aandacht, namelijk op zaterdag 17 maart a.s. Er staat dan een filmavond op het programma. Men had eerst het voornemen de bekende rolprent „Winden waaien om de rotsen” op het doek te brengen, maar deze bleek hier al eens vertoond te zijn. De keuze is nu gevallen op de speelfilm

Deze film wordt voorafgegaan door een journaal met o.m. nieuws uit de scheepsbouwindustrie en enkele korte filmpjes. Deze ontspanningsavond begint om 8 uur, zaal open 7.30 uur.

De aanvraagformulieren worden uitgereikt op vrijdag 9 maart en kunnen ingeleverd worden tot en met woensdag 14 maart, waarna de toegangsbevisen uitgereikt zullen worden op vrijdag 16 maart.

P. C. van der Giessen won de eerste prijs in de januariwedstrijd met deze foto, die hij maakte met een eenvoudige box.

amateurs zetten hun beste beentje voor

De op zaterdag 17 februari gehouden ontspanningsavond van onze personeelsvereniging, vormde een hoogtepunt in de reeks amateurwedstrijden die tot op heden in de Werf Merwedestichting zijn gehouden. Evenals in 1959 en 1960 was de belangstelling ruim voldoende, maar bovendien hadden de organisatoren thans een deskundige jury aangetrokken en de deelnemers ondergebracht in een aantal afdelingen, zodat de prestaties beter tegen elkaar afgewogen konden worden. Ook ditmaal echter bleek onze Surinaamse zanger Johan Alberg voor de hoogste onderscheiding in aanraking te komen. Hij verwierf het hoogste aantal punten en een ovationeel applaus uit de eivolle zaal.

Muziek, zang en toneel wisselden elkaar in vlot tempo af, nadat de heer G. Slob als voorzitter van de personeelsvereniging een welkomstwoord had gesproken. Hij begroette in het bijzonder de jury bestaande uit de toonkunstenaar Jac. Kaasschieter, de muzikleraar J. J. Ophorst en de redacteur M. A. Timmermans uit Sliedrecht, die in zijn woonplaats veel ervaring heeft opgedaan bij het beoordelen van door amateurs geleverde prestaties. Laatstgenoemde fungeerde tevens als voorzitter van de jury en sprak na afloop met grote waardering over de perfecte organisatie door het bestuur van de personeelsvereniging.

De vijftien nummers van het programma werden vlot aan elkaar gepraat door de heer B. Hobbel, jeugdleider van de stichting „De Peulenstraat”, die als conferencier heel wat in zijn mars bleek te hebben. Op vlotte en innemende wijze gaf hij leiding aan het geheel. Het optreden van de amateurs werd voorafgegaan en besloten door het mannenkoor Merwezangers, dat zich buiten mededinging liet horen. Het verdient hier echter wel een eervolle vermelding. Onder leiding van de musicus Piet Meijer zong het op uiterst muzikale wijze enkele liederen. De zangers verdienen met name een compliment voor de wijze waarop zij met een betrekkelijke kleine groep een werk als „Rosen aus dem Süden” vertolkten. Het was een genot om te luisteren naar deze prettig in het gehoor liggende muziek van Strauss. Ook de solist die zich later liet horen, verdient een compliment.

De vijftien groepjes of individuele amateurs waren onderverdeeld in vier afdelingen. De eerste afdeling telde 5 nummers, de tweede 8, de derde en superieure afdeling elk één.

LOF VOOR ALBERG

In de eerste afdeling behaalde Joh. L. Alberg voor zijn prachtig gezongen

De jury reikt de eerste prijs uit aan Joh. Alberg, die ook op dit concours met zijn vocale prestatie aan de top stond.

„The Exodus Song” de 1e prijs met 338 punten, waarbij een extra „met lof” van de jury, omdat de beste prestatie deze avond door hem werd geleverd. Slechts een enkele mededinger kwam boven de 300 punten. De tweede prijs (304 punten) was voor de groep van het Merwedetoneel die het schetsje „De sergeant en de recruit” had opgevoerd. Aria van Houwelingen kreeg de derde prijs met 267 punten voor haar accordeonspel. De zingende zusjes wisten het tot 262 punten te brengen. Deze jongedames behoorden als de „Zusjes Kraaijeveld” ook vorige jaren tot de deelnemsters en ook thans brachten zij met veel braver hun zang en gitaarspel in liedjes als Hallo Marrylou en Little ship. Tenslotte werd in deze afdeling de toneelgroep beloond met 252 punten voor de schets „Sjefke als helderziende”, een opvoering met een verrassend slot.

Jan Bos kwam uit in de superieure afdeling en zag zijn pianospel beloond

met 300 punten en een eerste prijs. In de derde afdeling kregen Freek en Johnny Slob, zoons van de voorzitter en als we ons niet vergissen nieuwelingen op dit concours, een tweede prijs met 252 punten. Zij zongen enkele populaire liedjes en zorgden zelf voor begeleiding (gitaar).

PRIJSUITREIKING

Tenslotte de resultaten uit de tweede afdeling, waarin vijf prijzen beschikbaar waren. In deze groep stonden de Anri-zusjes (de jongedames De Rijkcke) aan de top met 320 punten en de 1e prijs. Ook zij hadden zang met gitaarspel op het repertoire. De 2e prijs (309 punten) kwam toe aan de amateursacteurs van het schetsje „Pijnlijke vergissing”, waarin twee executanten een uitstekende indruk maakten. De 3e prijs (290 punten) was voor Peter van Dam, die liet horen dat hij goede vorderingen maakt met het accordeonspel, Arie den Breejen, ook al een accordeonist kreeg de 4e prijs met 285 punten en de 5e prijs was opnieuw voor een toneelgroep, voor de schets „De aspirant schoon-zoon” (261 punten). Vermelden wij tenslotte nog, dat The Jokers in deze afdeling 250 punten behaalden en Willem Bos voor zijn accordeonsoli 250 punten en voor zijn pianospel 248 punten.

De prijzen bestonden uit enveloppen met inhoud, die werden uitgereikt nadat de heer Timmermans als voorzitter van de jury het gebodene aan een kritische beschouwing had onderworpen. De winnaars mochten ook diploma's in ontvangst nemen.

VEEL WAARDERING

Uit het programma blijkt, dat het geen kwaad zou kunnen als er wat meer variatie kwam in de nummers. Er werd vier maal een toneelstukje aangekondigd, vier maal zang met gitaar, dat is tezamen al meer dan de helft van het repertoire, en dan kon er ook nog vier maal geluisterd worden naar accordeonspel. Er reste dan nog twee maal pianospel en de zang van Alberg, zodat er dus eigenlijk maar vijf variaties waren op het amateur-thema. Niettemin hebben de vele aanwezigen duidelijk laten blijken, dat zij zich geen moment verveelden, temeer omdat Merwezangers en de heer Hobbel verdienstelijke bijdragen leverden. Laatstgenoemde heeft in de pauze de Anti-hongeractie 10 x 10 warm aanbevolen en als resultaat van die opwekkende woorden wist men voor f 62,- balpennen te verkopen. Toen omstreeks halftwaalf het gordijn voor de laatste maal werd dicht getrokken klonk ook voor de laatste maal een daverend applaus, als bewijs van waardering voor het werk van organisatoren en amateurs.

Geboren:

21-1-1962: Johanna, d.v. D. Alblas en M. de Haas.
14-2-1962: Willem, z.v. D. A. de Wit en A. P. Aarts.

In dienst getreden:

15-12-1961: A. Versluis, maathelper.
2-1-1962: H. D. T. Schaay, leerling-ijzerwerker.

Naar militaire dienst:

5-2-1962: P. Visser, leerling-ijzerwerker.